

PINAR

Kültür – Sanat - Edebiyat

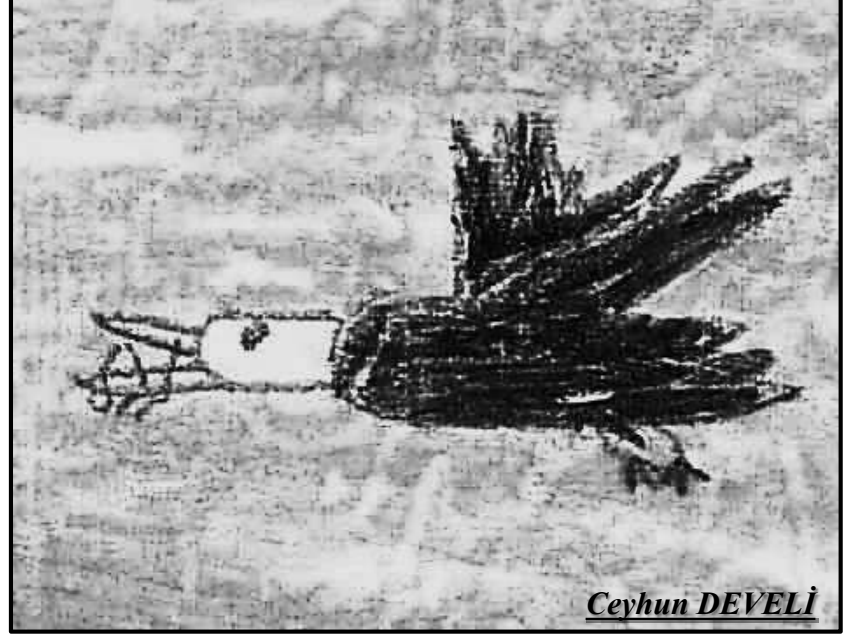
SONBAHAR ŞEHİRİ

Neredeyim diye sorma ,
Araf burası ,
Bir sonbahar şehri...

Sen sakın gelme buraya ,
İnce ince yapraklar yağar saçlarına.
Bir de bakmışsın aşık kadın , şiirlerinde adın...

Hem yaşayamazsın ki sen , sonbahar şehrinde,
Sen bilmezsin hem ,
Ne kış olur ne yaz , hep yaprakları dökülür.

Ebrar ÖZTÜRK

Ceyhan DEVELİ

AYŞE’NİN DİLEĞİ

Ayşe dört gözle hafta sonunun gelmesini bekliyordu. Neden mi? Çünkü hafta sonu babası ile tiyatroya gideceklerdi. Cuma günü bu heyecanla yatağından kalktı, kahvaltısını yaptıktan sonra okuluna gitti. Okulda, hafta sonu tiyatroya gideceklerini bütün arkadaşlarına anlattı. Bayrak töreninden sonra servisine binip doğruca eve geldi. Kapıyı annesi açmıştı. Ancak içeriden çocuk sesleriyle karışık birçok ses geliyordu. Annesine sordu:

-Anne misafirlerimiz mi var?

-Evet kızım, dayınlar sürpriz yapmışlar. Bursa’dan hafta sonu için Ankara’ya gelmişler. Dayınlarla güzel bir hafta sonu geçireceğiz.

Ayşe, sevin sin mi üzül sin mü bir karar veremedi. İçeri girdi ve “hoş geldiniz” deyip mutsuz mutsuz oturdu. Dayısı sordu:

-Ayşe neyin var?

-Dayı tiyatroya gidecektik ama siz geldiğiniz için gidemeyeceğiz.

Dayısı dışarıya çıkıp arabasına binip gitti. Ayşe dayısının kalbini kırdığını sanıp üzüldü. Dayısı tiyatro bileti alıp geldi. Ayşe dayısı gelince ondan özür diledi, dayısı Ayşe’ye :

-Tiyatro bileti almak için dışarı çıkmıştım. Hem özür dilemene de gerek yok.

Ayşe çok sevindi. Tiyatro günü geldi ve tiyatroya gittiler hep beraber.

Perdenin arkasındaki adam bir kız çocuğuna ihtiyacımız var dedi ve Ayşe’yi seçtiler. Ayşe rolünü yapmak için sahneye çıktı. Herkes onu alkışlayıp, beğenisini gösterdi. Ayşe çok sevinmişti, unutulmaz bir gün olmuştu onun için.

Fatih ALICI

KOMŞULUK

Geçmişte komşuluk vardı; yani komşu komşunun külüne muhtaçtı. Rengarenk sohbetler, yanında içilen çaylar... Şimdi ise telefonlarla konuşuyorlar. Ateş almaya gelir gibi kapıyı çalıp gidiyorlar. Eskiden öyle miydi? Balkonlarda oturur, çay içer, bökrek çörek yerlerdi.

Acaba şimdiki nesil yalnızlık çekince ne yapacak? Komşusuna gidip çay mı içecek? Hayır, telefonla, bilgisayarla yada televizyonla yetinecek.

Keşke eski köy evleri geri gelse de, insanlık nasıl bir boşlukta olduğunu anlasa. Keşkelerle ve kitle iletişim araçlarıyla yetinmeye çalışılmasa keşke.

Başak NEGİZ

ÇİÇEKÇİ KIZ

Çok tatlı bir kız varmış. Bu kızcağzın annesi ve babasının durumu iyi değilmiş. Bu çok tatlı kız annesi ve babasına yardım etmek için bahçelerinde yetiştirdikleri çiçekleri toplayıp satmaya karar vermiş. Bu kız her gün çiçek satmış. Elde ettiği parasıyla anne ve babasının geçimini sağlamış. Babası da işe girip çalışmış. Çiçekçi kız çok çalışkan ve sorumluluk sahibi olduğu için ev işlerinde annesine de yardım edermiş. Annesi böyle bir kıza sahip olduğu için kızıyla çok gurur duyuyormuş.

Merve DEMİR

UNUTULMAYAN TATİL

Bugün güzel bir sabahla karşı karşıyayım. Kalktım, elimi yüzümü yıkadım. Sonra odama gidip yatağımı düzelттіm. Kıyafetlerimi giyip mutfağa gittim. Kimse uyanmamıştı.

Antalya'ya gidecektik. Kahvaltıyı ben hazırlamak istedim. Bir şeyler hazırladım, masaya koydum. Sonra annemi, babamı ve kardeşlerimi uyandırdım. Yemek yedik. Mutfağı topladık. Valizimi kontrol etmek için odama gittim. Her şeyim hazır. Annemlerin yanına gittim. Onlarda hazır.

Arabayı hazırladık. Yola koyulduk. Yolda ben uyumuştum. Zaman zaman camdan baktım, etraftaki ilginç şeyleri keşfettim. Antalya'ya geldiğimizde ben uyuyordum. Sonra annem seslendi. Geldiğimizi söyledi. Arabadan inip valizimi aldım. Otelin kapısının oraya koydum. Babam anahtar almaya gitti.

Otel çok güzeldi. Hemen kıyafetlerimi değiştirip, havuza inmek için dışarı çıktım. Antalya'ya birlikte geldiğimiz bir arkadaşım vardı. Onunla ve kardeşimle birlikte havuza indik. Biraz yüzdük.

Eve çıktık. Yangın alarmının kırık olduğunu fark eden kardeşim düğmeye bastı. Biz hemen kaçtık. Otelde sadece biz ve yabancı bir kadın vardı. Biz hemen evin içine kaçtık. O yabancı kadın dışarı çıkıp çığlık attı. Biz o arada çok güldük. Diğer günlerde çok eğlenceli geçti.

Sena TİFTİKÇİ

Nazmiye TİFTİKÇİ

İLKBAHAR

**Mevsim ilkbahar olunca,
Her taraf yemyeşil olunca,
Doyum olmuyor bakınca,
Ömre bedelsin ilkbahar.**

**Bahara aşık isen,
Açılan bir gül isen,
Öten bir bülbül isen,
Güzeldir ilkbahar.**

**Gök masmavi yer yemyeşil,
Sular berrak, ıslık ıslık
Bahçedekilerin mutluluğu,
İyi ki geldin mis kokulu bahar.**

Buse ÇOBAN

SENSİZLİK BANA DAR

**Seni görünce aydınlanır yüzüm,
Yanımda olmayınca başlar hüznün.
Elimden tutup gezdirdiğin günüm,
Koruyucu meleşimsin annem.**

**Kokun var her zaman burnumda,
Tebessüm var her yanında,
Yaşayamam sen olmayınca.
Koruyucu meleşimsin annem.**

**Sensizlik bana boş bir yer gibi,
Sen olunca etrafımda güller açmış gibi,
Sensizlik bana dar bir dünya gibi,
Koruyucu meleşimsin annem.**

Melih TİFTİKÇİ

BENİM YETİM KARDEŞİM

Bir gün yolda gidiyordum. Karşıma birisi çıktı. Sokakta üstü başı yırtık yatıyordu. Çok üşümüştü, hemen yanına gittim. Neden dışarıda olduğunu sordum. Evi yokmuş, Babasını Soma faciasında kaybetmiş. Annesinin ise nerede olduğunu bilmiyormuş. O anda ben hemen çocuğu alıp eve gitmek istedim. Ama o gelmek istemedi. İsrarlarına dayanamadı. Onu alıp eve götürdüm. Bu arada adı Ayşe'ymiş.

Eve götürdükten sonra annem çocuğun kim olduğunu sordu. Bende olanları anlattım ve ona kıyafetlerimden vererek evin sıcak köşesine oturttum. Üzerine battaniye örttüm. Annem yemek yapmıştı. Çok açtı.

Annem sofrayı hazırlarken yardım ettim ve yemek yedi. Annesini en son nerede gördüğünü sordum. Sorduktan sonra babam geldi. Ona da neler olduğunu anlattım. Babam Ayşe'nin annesini bulacağına söz verdi. Birkaç gün sonra biz arkadaş olmuştuk. Babam geldi ama yanında bir kişi daha vardı. Ayşe'nin annesiymiş.

Mahalleli ile birlikte para toplayarak onları bizim mahalledeki bir eve yerleştirdik. O günden sonra biz kardeş gibiydik. Haftalık ihtiyaçlarını biz veriyorduk. Biz böyle mutlu bir şekilde hayatımıza devam ettik. O günden sonra o benim yetim kardeşimdi.

Sevim Sude GÜNDOVAN

İYİLİK EDEN İYİLİK BULUR

Okuldan eve gelirken yine onu gördüm. Yine başının üstündeki simit tepsisi ve hasta yüzüyle karşımda duruyordu yaşlı adam. Hemen adamın yanına gittim. Yüzü düne göre solgundu. Bir derdi vardı mutlaka. Onun için çok üzülüyordum. Kimsesi yoktu. Nerede kalıyordu acaba? Evi var mıydı? Eve geldim . Durumu anneme anlattım:

-Bunu akşam babanla konuşalım, olur mu yavrum? dedi.

Bu soru üzerine cevap olarak başımı salladım. Odama çıkıp üzerimi değiştirdim. Banyoya gidip elimi yüzümü yıkadıktan sonra mutfığa girip bir şeyler atıştırdım. Bulaşıkları makineye dizip odama çıktım. Ödevlerimi yaptıktan sonra bir iki saat kitap okudum. Masamın üzerini toplayıp mutfığa gittim. Anneme akşam yemeği için yardım ettim. Sonra kapı çaldı . Babam gelmişti. Hemen kapıyı açtım . Babamın paltosunu omuzlarından alıp nazikçe vestiyere astım. Mutfığa girdiğimde annem yemekleri koyuyordu. Ona yardım ettim. Sonra masaya oturduk. Ben anneme kaş göz hareketleri yapıyordum. Annem anlamış olmalı ki başını salladı ve hemen konuya girdi:

-Canım , seninle bir şey konuşmak istiyoruz, dedi.

Babam şaşkın bir yüz ifadesiyle:

-Endişe edecek bir durum yoktur umarım, dedi.

Bu sefer ben konuştum :

-Babacığım, ben okula giderken , yaşlı bir amca görüyorum. Simit satıcısı. Yüzü bu aralar pek bir solgun. Bir derdi var da. Sabah işe gitmeden önce bir konuşsan olur mu ?

-Tamam kızım. Belki bir yararımız dokunur.

Sonra sessiz bir şekilde yemeğimizi yedik. Yemekten sonra dondurma yemeye gittik. Yolda yine o amcaı gördüm. Bu sefer yere uzanmış yatıyordu. Hava soğuktu. Tir tir titriyordu. Babama sessizce ‘‘ İşte bu amca’’ dedim. Babam benim işaret ettiğim tarafa baktı. O da bu duruma çok üzülmüştü. Sonra aniden yaşlı amca gözlerini açtı ve :

-Vurmayın bana ! Lütfen! Alın bütün param sizin olsun, dedi ve paraları önümüze saçtı.

Sonra hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. Paraları tek tek toplayıp yaşlı amcaya verdik. Babam:

-Amcacığım , bizim kötü bir niyetimiz yok. Sadece sana yardım etmek istedik. Senin evin yok mu ? Niye sokaklarda yatıyorsun? Hasta olacaksın, dedi.

Yaşlı amca :

-Benim evim yok. Ev almak için para biriktiriyordum. Fakat serseri gençler paramı zorla almaya çalıştılar. Direnmeye çalıştım ama bıçak çekince bırakmak zorunda kaldım. Şimdi sokaklarda yatıyorum, dedi.

Yüreğim burkulmuştu. Böyle iyi kalpli bir amcaya nasıl kıyılabilirdi? Babam:

-Amcacığım , biz birkaç gün sizi misafir edelim. O zaman buluruz bir çaresini olur mu ?

Yaşlı amca yaş dolu gözlerle :

-Allah sizden razı olsun oğlum , dedi.

Sonra ellerinden tutup yerden kaldırdık. Eve geldik . Yaşlı amcaya misafir odasını verdik.

Sabah okula gitmek için kalktım. Üzerimi değiştirdim . Banyoda günlük işlerimi yaptım . Kahvaltımı yaptım. Yaşlı amcaı , annemin ve babamın öptükten sonra okula gitmek için yola koyuldum. Aslında yaşlı amca benim dedem olsa ne iyi olurdu. O kadar iyi kalpli bir insan ki...

Bunları düşünürken okula geldiğimi fark ettim. Geç kalmayı istemediğim için hemen sınıfa girdim. Neyse ki öğretmen girmemişti. Okuldan çıktım. Hızlı adımlarla eve geldim. Kapıyı çaldım. Yaşlı adam açtı kapıyı. Onun yüzünü görünce pek sevindim. Dedelerim ben daha doğmadan vefat ettikleri için görememiştim. O sevinçle kucağına atlayıp ‘‘ Dedeciğim! ’’ diye bağırdım. Benim bu sözlerim üzerine kıkırdadı. Annem mutfak kapısında :

-Kızım adamcağızı yorma! diyerek güldü.

Yaşlı amca :

-Yok canım , ne yorulması! Ufaklık niye yorsun ki beni , dedi. Kapı çaldı. Babam cumartesi günleri erken geliyordu.

-Ooo, gülüşmeniz bol olsun , diyerek güldü.

Akşam yemeğini yerken babam :

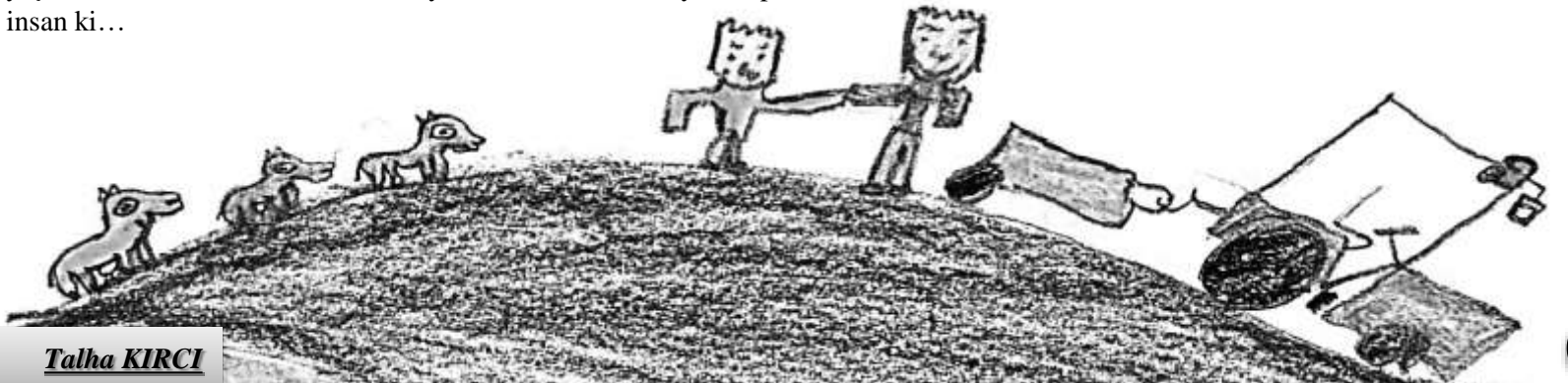
-Amcacığım görüyorum ki Mine ile çok iyi anlaşıyorsunuz. Mine'nin iki dedesi de o doğmadan vefat etti. Demek istiyorum ki siz Mine'ye dedelik yapmanız.

Duyduklarıma inanamıyorum! Hayallerim gerçek oldu! Allah'ım sana şükürler olsun! Yaşlı amca:

-Siz bana iyilik yaptınız . Evinizi açtınız , yedirdiniz içirdiniz. Eğer Mine'de isterse neden olmasın? Ben de hazır cevap :

-Tabii ki isterim dedemmm! Diye bağırdım. Bu söz üzerine hepimiz gülüştük. Dedeme sıkı sıkı sarıldım. Yüreğimdeki dede hasreti bitmişti artık.

Tuğçe ÖZBEK

Talha KIRCI

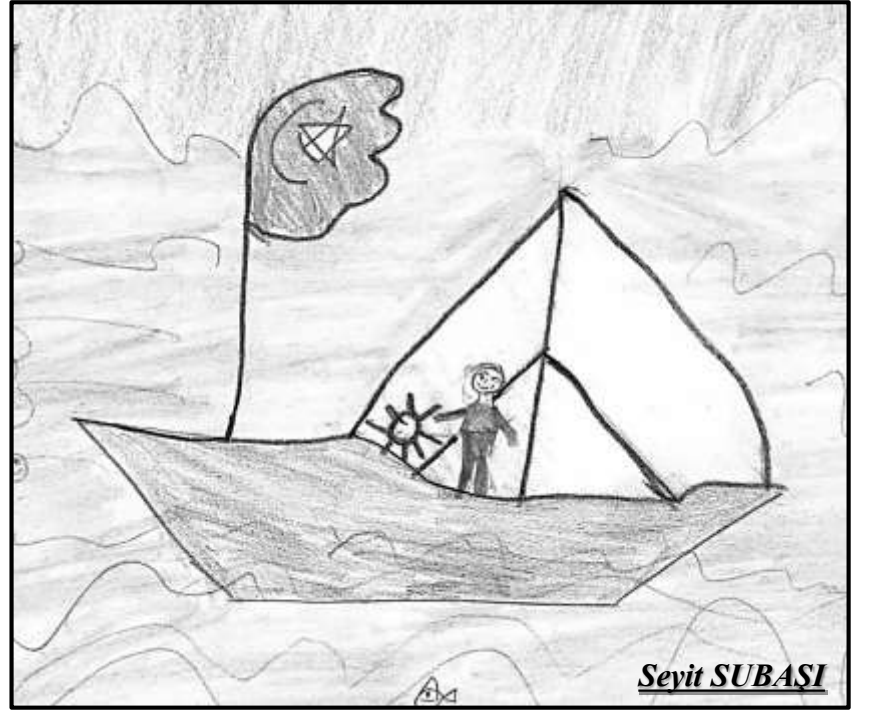
NE ACI GÜNDÜ

Bir gün sabahın çok erken saatlerinde telefonumuz acı acı çalmaya başladı “ Bu saatte hayırdır inşallah!” diye yatağından doğruldu annem . Hemen telefonu kaldırdı . Bir süre hareketsiz durdu, sonra telefonu yerine bıraktı ve birden ağlamaya başladı.

Gelen haber çok korkunçtu. Hemen kalkıp üzerine bir şeyler aldı. Ve hızla kapıya yöneldi. Anneme ne olduğunu sormuştum. Ama o şokla hiçbir şey söylemedi. Ben de üzerime bir şeyler alıp annemi takip ettim. Bir yandan da annemi arayan numarayı çevirdim. Telefona bir bayan çıktı. Hastane görevlisiydi . Hemen ne olduğunu sordum . Hastanede konuşmamızın daha doğru olacağını söyledi . Annem hemen arabaya bindi . Ben de koşarak ona yetişmeye çalışıyordum. Hastane yoluna düştük . Annemin ağzını bıçak açmıyordu.

Hastaneye geldik .Hemen oradan bir sağlık görevlisi geldi. Babamın trafik kazası yaptığını ve durumunun ağır olduğunu söyledi . O an içime tuhaf bir korku sardı, sanki duvarlar üzerime üzerime geliyordu , dünyalar başıma yıkılmıştı. Annem ise benden daha kötüydü. Hemşireler hemen sakinleştirici iğne yapmak için onu bir odaya götürdüler. Ben o arada babamın yoğun bakımda olduğunu öğrendim .Hemen oraya gittim .Babamın camdan görebiliyordum. Babam tanınmayacak haldeydi. Kafasını , elini ve kolunu kısacası her yerini sargıyla sarmışlardı. O an dünya bir kez daha başıma yıkılmıştı .Annem geldi. O da o an öyle bir dram yaşadı

Birkaç haftamız hastane köşelerinde geçmişti. Tek dileğimiz babamın Allah'ın izniyle iyi olmasıydı .Kazanın nasıl olduğunu öğrendim. Ve babamın neyi olduğunu da öğrendim . Kafası kolu ve kaburgası ezilmiş ve kırılmıştı.

O an çok kötü oldum, delirecektim. Ama ağlamanın bir şeyi değiştirmeyeceğini anladım. Eve gidip bir seccade ve Kuran aldım. Sonra hastaneye geldim. Babamın baş ucunda oturup Kuran okudum. Ezan okununca namazımı kıldım. Annem perişan olduğu için aklına gelmemişti. Neyse ki ona da getirmiştim. İkimiz de namazımızı kılıp, Kuran okuyup dua ettik. Babam iki üç hafta sonra kendine geldi. Ama ciddi zedelenme olduğu için bir ay hastanede kalacaktı. Rabbim dualarımızı kabul etmişti. Allah'a şükür babamız başımızdan eksik olmayacaktı.

Merve Sena TİFTİKÇİ

BİSMİLLAH

**Sofraya otururken bismillah,
Dışarı çıkarken bismillah,
Eve girerken bismillah,
Her hayrın başı bismillah...**

**Hep beraber diyelim bismillah,
Şeytanı kovar bismillah,
Allah'ın adıdır bismillah,
Her hayrın başı bismillah ...**

Berat TİFTİKÇİ

NEYSE Kİ RÜYAYMIŞ

07.12.2015

Hafta sonu ailecek bahçemizde piknik yapıyorduk. Elim çamur olduğu için elimi yıkamaya gittim. Banyonun kapısını açmamla çığlık atmam bir oldu. Herkes koştura koştura yanıma geldi. Onlar da gözlerine inanamıyorlardı. Çünkü gördükleri şey parçalanmış bir biçimde tavana asılmış kanlı etlerdi.

O sırada kuzenim korkudan ağlamaya başladı. Amcam ve halam telefonlara sarılmış polis, jandarma ne varsa arıyorlardı.

Daha fazla burada durmadık ve bahçeye çıkmak için merdivenlerden iniyorduk. O sırada amcam bir ses duydu ve bize dönerek susmamızı gösteren bir işaret yaptı. Amcam evlerinin kapısının anahtar deliğinden baktı. O deliğe bakar bakmaz yeşil renkli, bir ayağı tahtadan, takım elbiseli ve keskin dişli bir yaratık gördük. Parmaklarımızın ucuna basarak bahçeye çıktık ve polislerin çabuk gelmesini umut ederek beklemeye başladık. O sırada bir kapı kapanma sesi duyduk. Gelen o tuhaf yaratıktı. Ardından polisler geldi. Herkes bir yere saklandı. Geriye halam, ben ve kuzenim kaldık. Kuzenim gidip kömürlüğe saklandı. Biz de halamla çardağın arkasına saklandık. Yaratıkla aramızda milimler kalmıştı ki yaratık geriye dönüp yürümeye başladı. Halam «koş!» diye bağırınca yaratık kafasını bize çevirdi. Ben durmadan koşuyordum. O ise arkamdaydı. Ayağım bir taşa takıldı. Ve yere kapaklandım. Tam beni yakalayacağı sırada alarm sesi duydum. Kalktım ve alarmı kapattım. Neyse ki rüyaymış.

Rüyayı gördükten sonra günüm hiç iyi geçmedi. Rüyadan o kadar çok etkilenmiş olmalıyım ki önüme çıkan her insanı rüyamda gördüğüm yaratık olarak görüyordum. Okuldan geldikten sonra tavuk elimi ısırды ve morardı. Nedensizce ağladım. Bildiğim bütün sureleri okuduktan sonra rahatlardım ve rahat bir uyku çektim.

Naz ÖZBEK

İMTİYAZ SAHİBİ

Özkan AKTAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hakan İLDEŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Kenan TAŞ

GÖRSEL DANIŞMAN

Elif GÜNAY

YAYIN KURULU

Selçuk İZMİRLİ

Kenan TAŞ

Elif GÜNAY

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK DURLUPINAR İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Dumlupınar Mahallesi 0 312 822 53 57